

Koray Çalışkan

koray.caliskan@radikal.com.tr

Ak Parti Kongresi'nde parti siyaseti konuşulmuyor. Bütün enerjilerini şova harcıyorlar. Sahneleri teşbih değil, tasvir.

Pazar günü stada çok erken gittim. Sahaya indim ve boğazıma bir şey düğümlendi. Sahnede üç boyutlu bir İstanbul maketi. İki vapur, Ayasofya, Sultanahmet, Kız Kulesi.. Aralarında dolaşıyorum. Tarihin dev yapıları, insanlık birikimi. Ve onların solunda 25 metrelik bir Erdoğan maketi. O kadar azametli ki elinde tuttuğu çiçeklerin sapı, altındaki minarelerin üç katından büyük! Gözlerimle divanı arıyorum. Siyasi parti kongrelerini divan yönetir. Sahnenin ortasına oturur. Divan başkanı ne derse o olur. Delegeler konuşur, tartışır... Göremiyorum. Yok olmuş minik bir toz parçası, öylesine duruyor. Kongrenin esas yeniliği Ak Parti'nin inandığı siyaset anlayışının en isabetli fotoğrafını vermesi. Yoksa stada 40.000 kişi getirmek zor değil. Refah Partisi de bütün kutlamaları aynı nizam ve dikkatle statlarda yapardı. Hem de yıllar önce. Fakat hiçbir zaman stat kongresi yapmadılar. Esas görünmesi gereken şu: Ak Parti Kongresi'nde parti siyaseti konuşulmuyor. En önemli kentlerinin parti kongresinde dahi bütün enerjilerini şova harcıyorlar. Sahneleri teşbih değil, tasvir. Olanı temsil eden bir maket değil, gerçeğin ta kendisi. Lider kültü yarat. Onun çevresinde, onun anlattığı içi boş, kitlelere bol gaz veren bir hikâye bul. Kültü devleştire, ağza alınmayacak laflar etse de baş tacı et. Kongrede parti içi demokrasi, tartışma yok. Piramit gibi bir örgüt, üsttekinin sözü alttakine emir. Parti içinde bir tartışma çıktığında söylenen şey: Susun! Bakanlara bile! İdris Naim Şahin boşuna İçişleri Bakanı değil. İdris Naim Şahin boşuna bu partinin örgüt partonluğunu yapmadı.

Bunun sonucu ne? İnsan kendini dinlemeyen partiyi bir yere kadar dinler. Çünkü iç siyasi mekanizmasını tamamen kapatmış, parti için demokrasi işletemeyen, "Tek lider, tek il başkanı, tek liste, seçim yok, onay var" zihniyeti, siyasi ve fikri rehabet yaratır. Partiler örgütsel yaratıcılık ve güçlerini demokratik tartışma ve fikir yürütmeye değil, lideri pohpohlamaya, şova ve örgütü kontrol etmek için ne lazımsa ona ayırır.

Ak Parti'nin gerçekten pırl pırl kadroları var. Statta konuştuklarım, ağızındaki baklayı çıkarmaktan çekinmeyen onlarca kişi siyaset konuşamamaktan mustarip. Kongrelerin şova dönüşmesinden sıkıntılı.

Demokrasiler yalnızca çok partili hayatla değil, parti içi demokrasi ve tartışma kültürünün olduğu yerlerde çalışır. Yoksa lider kültü, ülkeyi de partisi gibi görmeye başlar. "Nasıl bana muhalefet ederler" diye şoke olur. Kendisini herkesin patronu, herkesi de bir patronun yanaşması sanar. "Sezaryeni, kürtaji bizim büyümemizi engellemeye çalışan harici mihraklar yapıyor", "Uludere'deki sorumluluğumuzu hatırlatan gazetecilerin tasması var" lafları başka nereden gelir? Gazetecilere "Tasmalarınızı biz çıkarmadık mı!" diye bağırır. İzleyen gazetecilerin bir bölümü de "Bu nasıl laf" diyemez. İzleyen delegeler "Ne oluyor" diye soramaz.

Divan başkanı uyuklar, 25 metrelik dev temsilinin yanında lider konuşur, kitle coşar, parti zayıflar. 10 sene böyle giderse ya parti dağılır gider ya ülkenin başına büyük işler açılır. Bazen ikisi de olur. Avrupa'da son stadyum parti kongreleri nerede yapıldı, bakın anlarsınız...